

متن پرسش

سلام استاد گرامی ، امیدوارم حالتون خوب باشد یک موضوع قرآنی و فرهنگی هست که مدتی ذهن من رو جدی درگیر کرده و دوست داشتم با شما مطرح کنم؛ هم برای مشورت و هم شاید برای اینکه اگر صلاح دونستید، در پیدا کردن آدم‌های مناسبی که بتوانند وارد این مسیر شوند، کمک کنید. ماجرا مربوط به آقای محمدی تبار است. احتمالاً شما ایشان را نمی‌شناسید، برای همین اجازه بدهید ابتدا کمی درباره ایشان و کاری که انجام می‌دهند توضیح بدهم. من حدود ۱۸ ماه است که به صورت مستقیم با ایشان فعالیت دارم و در این مدت، از نزدیک با دغدغه، نگاه و نوع فعالیتشان آشنا شده‌ام. ایشان در سال ۶۳ کارشناسی مدیریت گرفته‌اند و در سال ۷۰ کارشناسی ارشد روابط بین‌الملل را خوانده‌اند و در همین مسیر از تهران به قم آمده‌اند. البته سابقه مبارزه و جبهه و جنگ و اسارت را هم دارند. در کنار تحصیلات دانشگاهی، حدود پنج سال به صورت آزاد و بدون تعطیلی، درس تفسیر المیزان را نزد آیت‌الله روح‌الله شاه‌آبادی دنبال کرده‌اند و دروس حوزوی را نیز کار کرده‌اند و در ادامه، تمرکزشان را بر مدیریت فرهنگی گذاشته‌اند. در حوزه مدیریت فرهنگی هم سابقه فعالیت و تدریس داشته‌اند و چند سال استاد مدیریت فرهنگی در جامعه‌المصطفی بوده و هستند. طبق رزومه‌ای که خودشان برای من توضیح داده‌اند، در طول این سال‌ها در ارتباط با فعالیت‌های فرهنگی و بین‌المللی، با ۵۴ تشکل بین‌المللی در نقاط مختلف دنیا ارتباط و همکاری داشته‌اند و در چند کشور نیز مدارس قرآنی و اسلامی ایجاد شده است. در حال حاضر مدیر و مؤسس «دعوت جهانی قرآن کریم» و «فروغ اندیشه نور» هستند و این مجموعه در ۲۸ کشور فعالیت دارد و در کشورهای مختلف نماینده دارد. در سایت «دعوت جهانی قرآن کریم» <https://davatejehani.ir> هم مجموعه‌ای از فعالیت‌های قرآنی و تربیتی معرفی شده؛ از آموزش قرآن، ترجمه و تدبیر و تربیت مربی گرفته تا موضوعات خانواده و تربیت فرزند، اقتصاد در قرآن، تاریخ اسلام، نقش ائمه در احیای دین، احکام و موضوعات معارفی. این مجموعه نیز با مجوز رسمی فعالیت می‌کند. در حال حاضر یکی از کارهایی که درگیر آن هستند، تولید محتوای «مدرسه اسلامی ، قرآنی ملل» است؛ مدرسه‌ای که برای فعالیت در ایران و کشورهای مختلف طراحی شده و دارای ظرفیت نمایندگی در ایران و کشورهای مختلف است. خداوند هم توفیقی به من داده که در این زمینه، هرچند ناچیز، با ایشان همکاری داشته باشم. اما چیزی که باعث شده من این موضوع را جدی بگیرم، صرفاً رزومه و گستردگی فعالیت ایشان نیست. من در این حدود ۱۸ ماه که مستقیم با ایشان کار کرده‌ام، بیشتر با یک دغدغه مشترک مواجه شده‌ام؛ اینکه اگر قرار باشد فرهنگ قرآنی و دینی واقعاً در جامعه استمرار پیدا کند، باید برای نسل بعد فکری اساسی کرد. من خودم در

این مدت، با آشنایی بیشتر با افکار و اندیشه‌های استاد محمدی‌تبار، به این نتیجه رسیده‌ام که واقعاً حیف است ما فقط درباره فاصله گرفتن بچه‌ها و نسل جدید از فرهنگ دینی صحبت کنیم، اما برای ساختن یک مسیر تربیتی و فرهنگی و تربیت نسل بعد، آن‌طور که باید اقدام نکنیم. به نظرم اگر قرار است فرهنگ دینی ماندگار شود، باید از کودک و خانواده شروع کنیم؛ از همان سال‌هایی که شخصیت و نگاه کودک در حال شکل گرفتن است. یعنی به‌جای اینکه چند سال بعد، وقتی نوجوان و جوان شد، تازه بخواهیم با او درباره قرآن و دین صحبت کنیم، باید از کودکی یک زنجیره تربیتی و فرهنگی درست ایجاد کنیم که کودک، خانواده، نوجوان و بعد جوان را به هم وصل کند. این دغدغه، با آشنایی بیشتر من با این کار برایم جدی‌تر شده و به همین دلیل دوست دارم خودم هم تا جایی که از دستم برمی‌آید، این موضوع را دنبال کنم. البته این نکته را هم می‌خواهم روشن بگویم که این‌طور نیست که آقای محمدی‌تبار از من خواسته باشند برایشان افراد پیدا کنم یا از شما درخواست معرفی نیرو داشته باشند. اتفاقاً این پیگیری، خواسته و تصمیم خود من است. من چون در این مدت مستقیماً با ایشان کار کرده‌ام، احساس کردم این ظرفیت نباید فقط در حد یک فعالیت محدود بماند و اگر قرار است جدی‌تر دنبال شود، باید آدم‌های مناسبی هم برای این مسیر شناسایی شوند. آدم‌هایی که فقط مدرک یا سابقه قرآنی نداشته باشند؛ بلکه دغدغه واقعی فرهنگی داشته باشند، اهل کار باشند، توان ارتباط با مردم و خانواده‌ها را داشته باشند، بتوانند مسئولیت بپذیرند و مهم‌تر از همه، اهل استمرار باشند. اینجا بود که به ذهنم رسید شاید شما بتوانید کمک بزرگی به من بکنید. با توجه به سابقه‌ای که شما در آموزش و پرورش، کار تربیتی و دانشگاه داشته‌اید و سال‌ها با فضای تربیت نسل جوان و نیروهای فرهنگی در ارتباط بوده‌اید، احتمال دارم بتوانید آدم‌هایی را بشناسید که شاید من اصلاً دسترسی یا شناختی از آنها نداشته باشم. اما یک دلیل مهم‌تر هم برای اینکه به فکر مطرح کردن این موضوع با شما افتادم وجود دارد. احساس کردم شاید آشنایی شما با آقای محمدی‌تبار، فقط برای پیدا کردن چند نفر مناسب نباشد. از یک طرف، ایشان سال‌ها در حوزه مدیریت فرهنگی، فعالیت قرآنی، کار تربیتی و ارتباطات بین‌المللی تجربه کرده‌اند و امروز هم درگیر یک کار عملی برای تولید محتوای «مدرسه قرآنی و اسلامی ملل» هستند. از طرف دیگر، شما سال‌ها در آموزش و پرورش و دانشگاه و فضای تربیتی حضور داشته‌اید و در کنار تجربه‌های اجرایی، بخش مهمی از مسیرتان را صرف کار دینی، تفسیر قرآن، نهج‌البلاغه، معارف و تربیت فرهنگی کرده‌اید. برای من جالب بود که هر دو مسیر، با وجود تفاوت‌هایی که دارند، به یک دغدغه نزدیک می‌شوند: اینکه چگونه می‌شود فرهنگ عمیق دینی را فهمید، منتقل کرد و برای نسل بعد به یک جریان زنده تبدیل کرد. به همین دلیل با خودم فکر کردم شاید گفت‌وگوی مستقیم شما با ایشان، قبل از اینکه اصلاً بخواهیم دنبال معرفی افراد برویم، ارزشمند باشد. ممکن است در یک گفت‌وگوی کوتاه، شما از زاویه تربیتی و فرهنگی به مسئله نگاه کنید و ایشان از زاویه تجربه اجرایی، مدیریت فرهنگی و فعالیت بین‌المللی؛ و همین تفاوت زاویه نگاه شاید باعث شود ظرفیت‌هایی دیده شود که من به‌تنهایی نمی‌توانم ببینم. ممکن است این گفت‌وگو به معرفی چند نفر

منجر شود، ممکن است به یک همکاری مشخص برسد و ممکن هست فقط باعث شود هر دو طرف شناخت دقیق‌تری از یک ظرفیت قرآنی و فرهنگی پیدا کنند. برای من اصل این آشنایی ارزشمند است و نمی‌خواهم از ابتدا برای نتیجه آن تصمیمی تعیین کنم. به همین دلیل اگر خودتان صلاح بدانید، خوشحال می‌شوم زمینه یک گفت‌وگوی کوتاه و ابتدایی بین شما و آقای محمدی‌تبار را فراهم کنم؛ بدون اینکه هیچ تعهد یا تصمیمی برای همکاری در میان باشد. فقط یک گفت‌وگوی آشنایی و بررسی اصل موضوع. بعد از آن، اگر شما احساس کردید این مسیر ظرفیت بیشتری برای دنبال کردن دارد، طبیعتاً می‌توانیم درباره افراد مناسب و ادامه کار هم فکر کنیم. تأکید می‌کنم این درخواست از طرف آقای محمدی‌تبار نیست و ایشان از من نخواستند که با شما چنین صحبتی داشته باشم. این تصمیم و پیگیری، کاملاً از طرف خود من است؛ چون در این مدت زمان که از نزدیک درگیر این کار بوده‌ام، احساس کردم شاید معرفی این دو ظرفیت به یکدیگر، خودش بتواند اتفاق مفیدی ایجاد کند. اگر صلاح بدانید، من می‌توانم ابتدا توضیحات بیشتری درباره مجموعه، «مدرسه قرآنی ملل»، نوع فعالیت و هدفی که دنبال می‌شود خدمتتان عرض کنم و اگر تمایل داشتید، زمینه آشنایی و گفت‌وگوی مستقیم شما با ایشان را فراهم کنم. ممنونم که وقت گذاشتید و خواندید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: جای بسی خوشبختی است که رفقای محترم به صورت‌های گوناگون به قرآن رجوع کرده و می‌کنند و مطمئن باشید قرآن به عنوان آخرین پیام خداوند جوابگوی نیازهای بشر آخرالزمانی می‌باشد. انسان‌ها در این دوران نمی‌توانند با مفاهیم و عقاید خود هرچند آن عقاید خوب و متعالی باشد؛ خود را ادامه دهد. باید در جان خود در جستجوی حضوری باشند که آن حضور، معنای آن‌ها را شکل می‌دهد و قرآن یعنی «ذکرٌ للعالمین». در رابطه با معرفی افراد، رفقای که می‌شناسم عموماً به نحوه‌های مختلف در فعالیت هستند که شاید امکان ارتباط با آن‌ها مشکل باشد. مانند حاج آقا نجاتبخش و در مرکز «سیمای هنر و اندیشه» https://eitaa.com/soha_sima و یا حاج آقا موسویان در «گروه فرهنگی صبار» https://eitaa.com/sabbar_ir. ولی در هر حال همین که رفقا این راه را طی کنند، آنچه بهترین است به ظهور می‌آید. در رابطه با شخص بنده، با توجه به موقعیت سنی، تنها می‌توانم صبح‌ها بعد از نماز در مسجد «خدیجه کبری» سلام‌الله‌علیها که نزدیک منزل مان می‌باشد در خدمت رفقا باشم. موفق باشید